Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2003–2004 **Aanhangsel van de Handelingen**

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1034

Vragen van de leden **Dijsselbloem, Verbeet** en **Van Heemst** (allen PvdA) aan de ministers van Justitie, van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en voor Vreemdelingenzaken en Integratie over *een rapport van de Universiteit Leiden en Anne Frankstichting inzake racisme en extreem-rechts.* (Ingezonden 15 januari 2004)

1
Hebt u kennisgenomen van de Monitor racisme en extreem-rechts van de Universiteit van Leiden en de Anne Frankstichting?

2
Wat is de kabinetsreactie op de algemene conclusie van het rapport, dat de Nederlandse politie en justitie in gebreke blijft bij de opsporing en vervolging van racisme en discriminatie?

3
Is het waar, dat het ophelderingspercentage van zaken betreffende racisme en discriminatie slechts 8% bedraagt en hoe kunt u dit verklaren?

4
Op welke wijze wordt de anti-discriminatie-richtlijn van het Openbaar Ministerie opgevolgd door de politie?

5
Bent u van oordeel dat de politie voldoende prioriteit geeft aan aangiften van racisme en discriminatie?

6
Op welke wijze kan de vervolging van discriminatie en racisme op internet worden verbeterd?

7
Op welke wijze wilt u het doen van aangifte en een effectieve justitiële afhandeling van aangifte van racisme en discriminatie bevorderen?

8
Is het waar dat de aangifte door het CIDI van het aanzetten tot haat en geweld door de rapgroep NAG niet tot vervolging heeft geleid omdat de verdachten niet konden worden opgespoord? Bent u bereid te bevorderen dat het OM het onderzoek voortzet nu namen en adressen van de groepsleden via internet alsnog zijn achterhaald?[1]

[1] Deze vraag dient ter aanvulling op eerdere vragen terzake van het lid Rouvoet (ChristenUnie), ingezonden 18 november 2003 en van het lid Sterk (CDA), ingezonden 20 november 2003.

Antwoord

Antwoord van minister **Donner** (Justitie), mede namens de ministers van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en voor Vreemdelingenzaken en Integratie. (Ontvangen 11 maart 2004), zie ook Aanhangsel Handelingen nr. 802, vergaderjaar 2003–2004

1
Ja.

2, 4 en 7
De algemene conclusie van het rapport luidt dat het bestaande beleid van het Openbaar Ministerie en van de politie op onderdelen aanscherping behoeft. Een traject daartoe is reeds enige tijd geleden in gang gezet. Zo is vanaf 1 april 2003 de herziene en aangescherpte Aanwijzing Discriminatie in werking getreden, waarin een leidraad is opgenomen voor de aanpak en afdoening van discriminatiezaken. De aanscherping komt vooral tot uitdrukking in de bewoording van het opsporingsproces: «Alle aangiften en klachten betreffende discriminatie worden door de politie opgenomen. Het uitgangspunt is dat in alle gevallen opsporingsonderzoek wordt gedaan naar de identiteit van de verdachte en dat het proces-verbaal wordt voltooid en vervolgens wordt ingestuurd naar het parket» en van de hoofdregel van vervolging: «In discriminatiezaken is de opportuniteit van vervolging in beginsel gegeven. Dit brengt mee dat de beslissing tot een (beleids)sepot met grote terughoudendheid dient te worden genomen». Het Openbaar Ministerie verwacht binnenkort een onderzoek naar (technische en beleids)sepots af

KVR19713
2030406190
0304tkkvr1034
ISSN 0921 - 7398
Sdu Uitgevers
's-Gravenhage 2004

te ronden. Aanscherping is voorts mogelijk door het bijscholen van parketsecretarissen zoals bij het Arrondissementsparket Amsterdam heeft plaatsgevonden. Tenslotte is het Arrondissement Amsterdam bezig met een registratiepilot met betrekking tot commune delicten met een discriminatoire achtergrond. Afhankelijk van de resultaten van deze pilot kan worden overgegaan tot landelijke invoering van het betreffende registratiesysteem, zodat meer inzicht kan worden verkregen in de aard en omvang van dergelijke delicten.
Een quickscan van het Landelijk Bureau Discriminatiezaken van de politie heeft uitgewezen dat veel politiekorpsen nog niet voldoen aan bepaalde noodzakelijke (organisatorische) randvoorwaarden, die nodig zijn om tegemoet te kunnen komen aan de gestelde voorwaarden in de Aanwijzing Discriminatie. Hieruit kan worden geconcludeerd dat de anti-discriminatie-richtlijn in een groot aantal politiekorpsen nog onvoldoende is geïmplementeerd. De conclusies en aanbevelingen uit deze quickscan zijn op 14 januari 2004 door de Raad van Hoofdcommissisarissen besproken en overgenomen. Daarbij is afgesproken dat alle korpsen uiterlijk 1 juli 2004 hieraan zullen voldoen. De belangrijkste aanbevelingen betreffen het instellen van een contactpersoon discriminatiezaken per regiokorps, het agenderen van het onderwerp discriminatiebestrijding in de regionale driehoek en het verbeteren van de registratie van discriminatiezaken.
De herziene en aangescherpte Aanwijzing Discriminatiezaken beoogt dat het doen van aangifte van racisme en discriminatie en een effectieve justitiële afhandeling daarvan wordt bevorderd. Met name de lokale driehoeken hebben een taak in het verder vomgeven van het lokale opsporings- en vervolgingsbeleid ten aanzien van racisme en discriminatie.

3
Het ophelderingspercentage van 8% slaat uitsluitend op de racistische en extreem-rechtse voorvallen die een gewelddadig karakter hadden en die in het kader van de monitor racisme en extreem-rechts voor het jaar 2002 zijn verzameld en geanalyseerd, dus niet alle zaken waarin sprake zou zijn van racisme en discriminatie. Een verklaring van dit specifieke percentage is zonder apart, specifiek gericht (dossier-)onderzoek niet goed te geven.

5
De korpsen zijn doordrongen van het belang van het opnemen van aangiftes, ook wanneer het gaat om aangiften van racisme en discriminatie. Feitelijk maakt het voor het doen van aangifte ook niet uit om welk strafbaar feit het nu gaat. Wettelijk is geregeld dat opsporingsambtenaren verplicht zijn tot het opnemen van aangiften van strafbare feiten. Indien een politiefunctionaris weigert, bijvoorbeeld omdat hij van mening is dat het feit waarvan aangifte wordt gedaan niet strafbaar is, aangifte op te nemen kan de burger een klacht indienen tegen de weigerachtige functionaris.

6
Om de vervolging op internet te verbeteren is het Meldpunt Discriminatie Internet een structureel overleg gestart met het Landelijk Expertise Centrum Discriminatie van het Openbaar Ministerie en de politie om de werkprocessen beter op elkaar af te stemmen, onder meer door werkafspraken over het aanleveren van aangiften.

8
Dit is niet juist. In de beantwoording van de kamervragen 2030407010 en 2030407260, naar uw Kamer gezonden op 23 februari 2004 (Aanhangsel Handelingen nrs. 906 en 907, vergaderjaar 2003–2004), is uitgebreid ingegaan op de handelwijze van politie en OM in deze.